

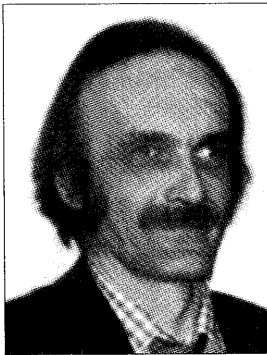
Vabal ajal meeldib Marele käia teatris, kontsertidel ja lugeda, lugeda. Võib-olla suur armastus raamatute vastu tõigi ta tööle raamatukogusse. Kuid Mares on peidus ka kirjanikuanne, mida ta ise pole eriti realiseerinud, küll aga pärandanud oma eesti filoloogist tütrele. Viimastel aastatel on ta otse vaimustuses reisimisest. Tähtsal kohal Mare elus on tema perekond ja kodu, tema “mõis” metsade vahel, kus ta saab olla vabas looduses. Suur armastus on tal lillede ja loomakeste vastu. Ema loodusearmastuse on pärinud “metsamehest” poeg.

Et kõike seda jõuda, on Marel veel üks meelisharrastus — ujumine, aastaringelt.

Jätkugu Sul, Mare, tugevat tervist ja rahulikku meelt veel paljudeks aastateks.

Kolleegid

HEIKI EPNER 50

Üritan seekord kõrvale jätta Heiki enda väited, et juubelikirjutis on nekroloogi eelproov või et üldse on ta siin juhuslikult, ja püüan oma pool sajan-dit vanaks saanud seltsimeest ja kaasvõitlejat siiski paari sõnaga iseloomustada.

Hoolimata tema loomuomasest soovist mitte esiplaanile jääda, tunnevad Heikit kõik inimesed raamatukogus, suur hulk inimesi ülikoolis ja veel paljud mujal Eestis. Lähemad kolleegid teavad veel üht-teist. Seda, et ta on tegelikult eesti filoloogiat õppinud ja seda kunagi ka meditsiinikoolis õpetanud, või et omal ajal, kui televiisoreid veel ise parandati, võis tema peale kindel olla, et ta paran-

damisega hakkama saab, või siis seda, et aeg-ajalt sõidab ta oma pisikese prantsuse autoga kuhugi Põhja-Eestisse vanemate kodukohta, ja siis on teda keeruline kätte saada.

Mitte et Heiki muul ajal alati käepärast oleks, kui teda vaja on, aga väikese otsimise ja järgijooksmisega saab ta enamasti raamatukogu pealt siiski üpris kiiresti kätte. Ja vaja on teda raamatukogus tegelikult kõigil alates riidehoidjatest ja lõpetades direktoriga.

Heikiga seoses tuleb kindlasti meelde Murphy seadus, mis ütleb, et igas organisatsioonis on keegi, kes teab, mis tegelikult toimub. Sellisena on ta ülikooli raamatukogule vajalik olnud ja sellest on need mitmed raamatukogu juhid, kellega ta koos on töötanud, ka alati aru saanud. Mitte küll raamatukogus, aga paar korda on tulnud ette ka selle Murphy seaduse esimene täiendus, mis lisab, et

selline inimene tuleks asutusest ära saata. Muidugi — kellele meeldib, et teda on läbi nähtud ja vastavalt ka välja öeldud.

Heiki on hea analüüsija ja vähemalt samavõrra hea sünteesija. Ta on võimeline kiiresti leidma nii olulise osa kui ka vead erinevatest dokumentidest ja samal ajal koostama aluse seaduseparanduseks või muuks regulatsiooniks. Ja dokumendi ülesehitus, olgu siinkohal öeldud, tuleb tal paremini välja kui lausekonstruktsioon. Heiki on ka hea tehnilise taibuga. Peaaegu midagi ei ole vaja seletada pikalt või mitu korda. Kui seda siiski peab tegema, on tõenäoliselt tegemist nii keerulise asjaga, et seda pole mõtet üldse ette võtta.

“Raamatukogu, Epner,” vastab ta alati telefonis nii kiiresti, et mõtteline koma nende kahe sõna vahelt kaduma läheb, ja siis ma mõtlen, et tõenäoliselt nii ongi õigem, see ta ju on — Raamatukogu Epner.

*Kolleegide eest
Toomas Liivamägi*

KERSTI JALAS 50

Ilusal maikuu seitsmendal päeval 1952. a. sündis Tartus õpetajast ema ja kaubandustöötajast isa perre esiklaps, kellele pandi nimeks Kersti. Rõõmsameelne tüdruk õppis M. Härma nim. Tartu 2. Keskkoolis, mille lõpetas inglise keele eriklassi esimeses lennus. Hea õppurina asus Kersti pärast keskkooli lõpetamist 1970. a. edasi õppima Tartu Riiklikus Ülikoolis, erialaks ajalugu. Neil aastail oli ajaloo osakonda suur konkurs ja vastu ei võetud sugugi mitte kõiki soovijaid. Viis aastat hiljem tuli noor, võõni juuksepahmakaga rõõmsameelne ajaloolane tööle ülikooli raamatukokku.

Raamatukogunduslikku karjääri alustas Kersti vana raamatu osakonnas, mis asus Vanemuise tänava filiaalis. Kaks aastat hiljem on Kersti juba hügieeni- ja restaureerimisosakonnas hügieenisektori juhataja. Lisaks põhitööle oli Kersti aastaid aktiivselt tegev ametiühingus. 1999. aastast, kui raamatukogus loodi peavarahoidja ametikoht, on Kersti korraldada kogude hooldamise ja säilitamise seadnud.

Nalja- ja naeruhimuline elurõõmus juubilar on alati olnud kolleegide seas hinnatud kaaslane nii komanderingus kui ekskursioonil. Tarmuka inimese ja hea organisatorina on sünnipäevalaps kõik oma ülesanded täitnud suurema kärrata. Sama kehtib ka eraelu kohta, Kersti on kõik elus ettetulnud valud ja vaevad